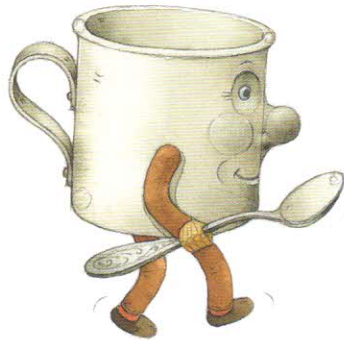

ARBATOS KLUBAS

Kartą arbatinukas pakvietė savo draugus puodelius išgerti arbatos. Kompanija susirinko gana marga.

Pirmas atėjo mėlynais ornamentais išdabintas puodelis. Jis net atsi-nešė lėkštutę po savimi pasikišti, kad būtų patogiau sėdėti.

Paskui, linksmai skambindami šaukšteliais, atskubėjo du pusryčių puodeliai. Vienas buvo žalias, o kitas – geltonas.

Paskutinis atkaušėjo paprastas metalinis puodelis. Jis visada vėluo-davo, nes buvo prastai išauklėtas.

Arbatinukas visiems įpylė arbatos ir pasiūlė vaišintis sausainiais iš dubenėlio.

Viskas vyko sklandžiai. Tik metalinis puodelis garsiai šliurpė, čepsėjo, abiem rankom čiupo sausainius, grūdosi juos į burną ir tiek aplink save pritrupino, kad pasidarė net nemalonu žiūrėti. Paskui dar bandė pasi-lenkęs sulaižyti trupinius, bet išpylė arbatą, paslydo ir su trenksmu nu-bildėjo nuo stalo ant grindų. Laimė, kad metaliniai puodeliai nedūžta.

– Ir visada jis šitaip! – piktinosi kultūringieji puodeliai.

– Ir niekada nesudūžta! – pritarė jiems arbatinukas.

